MIELIPIDE

Jos et ole tehnyt itse mitään kannattavuuden parantamiseksi, miten voit vaatia tekoja muilta? **JOHNNY GRANQVIST**

LUKIJALTA

Luonnonsuojelu ujuttautuu kaikkialle – hyvästä syystä

Maaseudun Tulevaisuudessa 4.5.2015 julkaistusta artikkelista *Luonnonsuojelu ujuttautuu tutkimusmetsään* sai vaikutelman, että luonnonsuojelu ja tutkimustoiminta ovat napit vastakkain. Tosiasiassa Lapinjärven tutkimusmetsiä koskeva uutinen on se, että luonnonsuojelulliset näkökohdat on huomioitu tutkimustarpeiden ja geenivarojen suojelun suunnittelussa poikkeuksellisen mallikkaasti.

Luonnonvarakeskus (Luke) on järjestänyt asian tiimoilta kaksi tapaamista, joissa ympäristöjärjestöjen edustajat ovat keskustelleet Luken ja Metsähallituksen kanssa tutkimus- ja geenireservimetsien käsittelystä.

Tapaamisissa on selvitetty keskeisiä asioita kustakin näkökulmasta ja pohdittu niiden yhteensovittamisen mahdollisuuksia.

Tämä on esimerkillistä toimintaa metsäalalla. Kyseisessä artikkelissa kuitenkin luonnonsuojelu ujuttautuu tutkimusmetsään ja suojelupaineet uhkaavat metsien tutkimusta.

Metsäalalla luonnonsuojelulliset näkökulmat on totuttu näkemään lähes yksinomaan haitallisina, ja uutisointi on usein ikävä kyllä sen mukaista. Metsäalalla ei kuitenkaan kannata poteroitua luonnonsuojelun periaatteelliseen vastustamiseen. Luonnonsuojelu ei uhkaa metsätaloutta vaan mahdollistaa sen, että suomalainen metsätalous on aidosti kestävällä pohjalla.

Biotalouden menestyksen ja yhteiskunnallisen hyväksyttävyyden keskeinen tekijä on, että metsien talouskäyttö asettuu luonnon monimuotoisuuden kannalta kestäviin rajoihin.

Kansalaisten mielestä luonnon monimuotoisuuden turvaaminen on tutkitusti tärkein asia metsiä koskevassa päätöksenteossa. Myös metsänomistajien mielestä tämä on yksi tärkeimpiä tavoitteita.

Monimuotoinen luonto turvaa elämän edellytykset lukuisille lajeille – ihminen mukaan lukien.

Metsäluonnon monimuotoisuuden turvaamisella on monen tahon tuki.

Juuri viime viikolla WWF Suomi, Suomen Luonnonsuojeluliitto, MTK ja Metsäteollisuus ry jättivät yhteisen vetoomuksen Metso-rahoituksen turvaamisesta.

Metso on loistava uuden ajan luonnonsuojeluohjelma, jolla eri näkökulmia on onnistuneesti sovitettu yhteen. Metson myötä luonnonsuojelulliset näkökulmat ovat tulleet kiinteäksi osaksi metsäalaa.

Tästä hyötyvät niin luonto, metsänomistajat kuin metsäteollisuuskin.

Luonnonsuojelullisten näkökulmien huomioiminen on keskeinen osa nykyaikaista päätöksentekoa. Se luo edellytyksiä myös metsien virkistyskäytölle, on keskeistä metsien terveysvaikutusten kannalta sekä ratkaisevaa luontomatkailulle.

Luontomatkailun työllistävä vaikutus onkin jo samaa suuruusluokkaa kuin massa- ja paperiteollisuuden.

Vaikka samoin ajattelevien ryhmä pääseekin nopeammin lopputulokseen, yhteiskunta hyötyy enemmän uusista ja täydentävistä näkökulmista. Eri näkemysten huomioiminen ja yhteensovittaminen johtavat luoviin ja kokonaisuutta paremmin palveleviin ratkaisuihin. Tämä on huomattu Lukessa, ja tästä on niin luonnon kuin metsän ystävänkin syytä iloita!

Annukka Valkeapää
valtiotieteiden tohtori, metsäasiantuntija
WWF Suomi

VIERASKOLUMNI

Kovassa paikassa

Hallitusneuvotteluihin ensi viikolla lähtevät ovat kovan paikan edessä. Neuvotteluriemuun sisältyy tällä kertaa poikkeuksellisen suuri määrä epävarmuutta ja tuskaa. Talouskasvu Suomenmaassa hiipuu ja muun Euroopan kasvulukujen parantuessa Suomi jurnuttaa ensi vuoden ennusteissa lähes peränpitäjänä.

Neuvottelijoilla on vähän jaettavaa omilleen ja paljon vastuuta kaikille suomalaisille. Pääasiat pitää kyetä erottamaan pienemmistä. Kansakunnan etu on laitettava ryhmäetujen edelle. Nyt ei ole tilaa kotiinpäin vetämiselle.

Suomen taloutta on jo jonkun aikaa riivannut pahanlaatuinen kilpailukyvyn rapautuminen ja näivettyminen. Vuoden 2008 finanssikriisin sisällä Suomessa pääsi pitkään lymyämään teollisuuden rakennemuutosongelma, jonka vakavuutta ei nähty. Maallemme elintärkeän viennin perusta hapertui.

Dramaattisesti kutistunut Nokia-sektori ja uudelleen organisoituva metsäteollisuus ovat syöneet kansantuotteestamme useita prosentteja. Tärkein hallitusneuvottelijoiden edessä oleva kysymys onkin, miten talouden pyörät saadaan uudelleen pyörimään. Talouskasvun saaminen liikkeelle on välttämätöntä työllisyyden parantumisen kannalta.

Nyt on vientivetoisen talouskasvun aika. Viennin edellytyksistä ja kansallisesta kilpailukyvystä pitää nyt kantaa huolta. Sitä kautta rakennetaan myös edellytyksiä kotimarkkinoiden uudelle tulemiselle. Vientiteollisuuden elpyminen ja siitä syntyvä ostovoima luovat pohjan myös muiden alojen työpaikkojen synnylle.

Kun säästöjä pitää tehdä, on julkisen talouden liikkumatila kasvun tukemiseen rajallinen. Vähiä panoksia on vietävä sinne, missä vipuvaikutus on suurin. Teollisuuden energiaverotus on kevennettävä Ruotsin tasolle ja väylämaksuja sekä kuljetuskustannuksia on alennettava. Uusiin kasvualoihin kuten biotalouteen on satsattava.

> Nyt on vientivetoisen talouskasvun aika. Viennin edellytyksistä ja kansallisesta kilpailukyvystä pitää nyt kantaa huolta.

Työmarkkinaosapuolet ja muut etujärjestöt – niin maataloustuottajat kuin metsänomistajatkin – on tuotava yhteisen pöydän ääreen sopimaan myös vaikeista asioista. Neuvottelujen ensiyrityksen jääminen tuloksettomaksi ei ole viimeinen sana asiassa. Sammon takomiseen tarvitaan koko kansakunta ja kaikkien ryhmien edusmiehet ja -naiset. Suomen saaminen nousuun on asetettava etusijalle.

Voi hyvin olla, että maallemme on vain yksi hyvä mahdollisuus. Se on, että Juha Sipilä onnistuisi kokoamaan toimintakykyisen, kansakuntaa kokoavan ja vahvaa talouskasvua tukevan hallituksen. Se puoltaisi hallituspohjaa, joka ylittää politiikan keskiviivan. Jos kasvu myöhästyy ja ajaudutaan vastakkainasettelun ja pitkäaikaisen leikkauspolitiikan tielle, voi neljän vuoden kuluttua olla jo myöhäistä. Silloin hyvinvointiyhteiskunta on todellisessa vaarassa eikä kunnian kukko laula kenellekään.

Suomi kaipaa nyt vahvaa ja ja eri suuntiin yhteistyökykyistä hallitusta. Hallituksen kompassin pitää osoittaa vahvaan talouskasvuun ja työllisyydestä huolehtimiseen. Ja tässä kompassisovelluksessa pitää olla kirkas sosiaalisen oikeudenmukaisuuden neula. Miten Sipilä ja hallitusneuvottelijat tässä onnistuvat, on nyt suuren jännityksen kohteena.

EERO HEINÄLUOMA
on SDP:n kansanedustaja.

eero.heinaluoma@eduskunta.fi

Aika katsoa peiliin, viljelijät

Viljelijät ja tuottajaorganisaatiot vaativat, että seuraava hallitus tekisi enemmän maatalouden hyväksi. Byrokratiaa pitää ilman muuta karsia. Maatalouden kannattavuus pitää saada nostettua.

Hyvä kysymys on, miten.

Jos viljelijät saavat enemmän tukea, paraneeko kannattavuus sillä? Ei parane, koska silloin pellonvuokrahinnat nousevat. Samalla ostetaan enemmän kalliita peltoja ja liian kalliita koneita joten kannattavuus laskee entisestään.

Jokaisen viljelijän pitää nyt miettiä, mitä voi itse tehdä, kun tuottajajärjestöt ja hallitus vielä miettivät, mitä voisivat viljelijöiden vuoksi tehdä.

On helppoa syyttää muita siitä, että maataloudessa menee huonosti.

Samanaikaisesti maksetaan ylikalliita pellonvuokria ja viljellään samoja kasveja joita on aina ennenkin viljelty.

Pellotkin ostetaan sellaisella hinnalla, että edes meidän lapset eivät saa niitä maksettua.

Nyt on aika katsoa peiliin.

Omat tekomme vaikuttavat tulevaisuuteemme.

Taskulaskin on parempi kompassi kuin ylivelkaantuneen viljelijän neuvot. Maatalouden kannattavuus tulee olemaan pitkällä tähtäimellä suhteellisen huono, jos pysyvää muutosta ei saada aikaiseksi.

Rakenteellisiin ongelmiin pitää puuttua: jos maatalouden rakenne paranee, niin investointien tuotto nousee selvästi. 25 hehtaaria omaa peltoa ja 75 hehtaaria vuokrapeltoa 500 euron pellonvuokralla ei ole maatalouden tulevaisuuden ihannekuva.

Nyt ei jäädä odottamaan, mitä muut tekevät meidän eteemme, vaan nyt on korkea aika tehdä pysyvä muutos itse. Monet ajattelevat että eivät voi vaikuttaa, mutta jokainen voi oman tilan ratkaisulla olla esimerkki muille.

Jos et ole tehnyt itse mitään kannattavuuden parantamiseksi, miten voit vaatia tekoja muilta?

Johnny Granqvist
Närpiö

KARI SALONEN

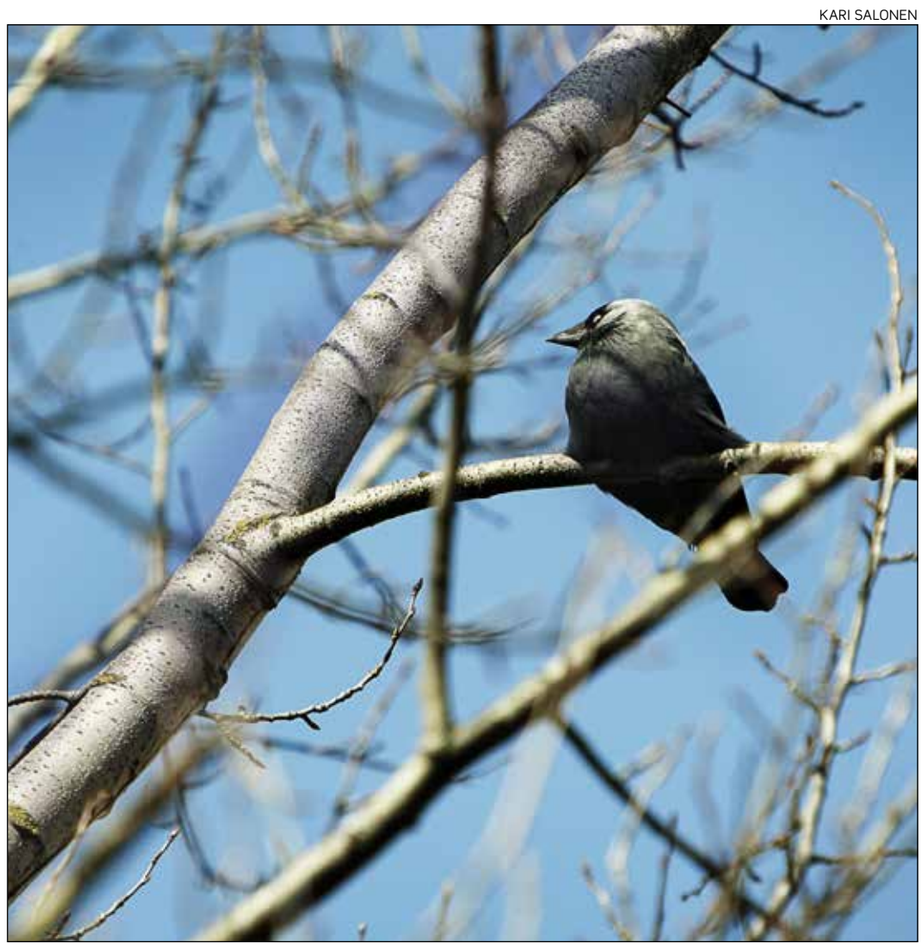

”Naakat ovat levittäytyneet sivukyliin, joissa niitä ei nähty parvina milloinkaan ennen 2000-lukua”, Mauri Lehto kirjoittaa.

Milloin loppuu naakkojen suojelu?

Olen pettynyt Suomen luonnonsuojelijoiden ja erityisesti BirdLife Suomen toimintaan. Eikä ELY-keskuskaan ole ajan tasalla, missä mennään lintujen suojelussa.

Otan esimerkin naakkojen suojelusta. Jo useamman kevään kylvöpellolla Laitilan Kaivolan, Katinhännän ja Pahojoen kylien peltoaukealla ei enää kylvömiehen seurana ole ollut västäräkkiä ja kottaraisen pönttöön jos joku lintu erehtyy pesimään, niin naakat tyhjentävät sen nopeasti.

Samoin kävi telkälle. Silloin kun kylässä oli vielä alle kymmenen naakkaa, telkkä pystyi puolustautumaan. Nyt jos laittaa telkälle pöntön, niin naakka pesii siinä.

Katinhännässä Pahojoen rannalla on vuosikymmeniä pesinyt kymmeniä töyhtöhyyppiä. Viime keväänä oli enää vain muutama ja tänä keväänä nämä mustat terroristiparvet ovat häätäneet nekin pois. Jokaisessa näissä kolmessa kylässä terrorisoi 30-40 yksilön naakkaparvi, joka pystyy jopa varikset hätistämään pois, ainoastaan harakka on pitänyt puoliaan.

Turun lintumiehillekin tuttu paikka on Pahojoen kylän Luolamaa. Siellä vielä västäräkki on kylväjän seurana.

Olen kohta 70-vuotias ukko. Naakat tulivat kyliin vasta kun niitä alettiin suojella, jolloin niiden populaatio Laitilan keskustassa kasvoi liian suureksi.

Nyt ne ovat levittäytyneet sivukyliin, joissa niitä ei nähty parvina milloinkaan ennen 2000-lukua.

Kysyn, milloin tähän järjettömyyteen tulee loppu?

Mauri Lehto
Laitila

Kansantalous tasapainoon kotikonstein

Maitopurkin kyljessä kiitetään kun valitsit kotimaista. Lisäksi kerrotaan, että lisäämällä suomalaisten tuotteiden ostoa kympillä kuussa syntyy Suomeen 10 000 uutta työpaikkaa vuodessa. Hyvä ja kannatettava kampanja.

Käytännössä marketin hyllyn ääressä syntyy kuitenkin haasteita, kun kotimaisia tuotteita on vaikea löytää. Kauppias kun on hankkinutkin pääosin ulkomaisia tuotteita.

Satunnaisotanta S- ja K-markettien leipähyllyssä tuotti yllättävän tuloksen. Kuivissa leivissä ei löytynyt joutsenlippua yhdestäkään pakkauksesta. Oli kyllä muutama tuote, jossa kerrottiin valmistetun Suomessa. Myyjä tiesi taikinan tulevan pakasteena Virosta.

Tuoreleipähyllyssä löytyi vain Jämsäläisen ja Oululaisen leipomon leivistä joutsenmerkki. Sortimenttiä oli tosi paljon, maallikon mielestä liikaa, siitähän syntyy myös hävikkiä mikä ei ole kenenkään etu. Luotettavuutta ja kysyntää lisäisi tieto raaka-aineen tuottajasta, näinhän on esimerkiksi kananmunissa ja puutarhatuotteissa.

> Satunnaisotanta S- ja K-markettien leipähyllyssä tuotti yllättävän tuloksen. Kuivissa leivissä ei löytynyt joutsenlippua yhdestäkään pakkauksesta.

Suomalaisen Työnliiton aloittamaan hyvään kampanjaan voi kuluttaja liittyä seuraavalla kauppareissulla. Kauppiaiden soisi myös vauhdittavan kampanjaa lisäämällä kotimaisia tuotteita ja asettamalla ne selkeästi esille.

Tässä kansallisessa taloustilanteessa kotiinpäin vetäminen on erityisen sallittua ja hyödyllistä.

Esko Järvenpää
Jämsä

Perheyrityksillä on tärkeä rooli myös Suomessa

Arvostamani professori Arto Lahti liputtaa saksalaista kasvuyritysmallia malliksi Suomen talouden vauhdittajaksi. Saksalaisen talousihmeen ja kasvustrategian kulmakivenä ovat perheyhtiöt, jotka tarjoavat kaksi kolmasosaa yrityssektorin työpaikoista.

Toisena menestyksen kulmakivenä ovat keskisuuret yritykset, joita maassa on 400 000.

Näissä luodaan ja on luotu ne opit ja teknologiset oivallukset, joiden avulla niistä on kasvanut suuryrityksiä ja maailman johtavia brändejä, VW, Mercedes-Benz, Audi ja BMW.

Myös Suomessa taloutemme selkärankana ovat perheyritykset. 80 prosenttia maamme yrityksistä lasketaan perheyrityksiksi, joiden liikevaihto on 40 prosenttia kaikkien yritysten liikevaihdosta. Niiden työllistävä vaikutus on huomattava, 50 prosenttia yksityisen sektorin työvoimasta.

Perinteisesti perheyritysmääritelmän katsotaan kattavan keskeiset teollisuuden ja palveluntoimialat. Nyt myös maaseutuyrittäjät ovat rinnastettavissa perheyrityksiin.

Maatiloihin pätevätkin aivan samat lainalaisuudet kuin muissa yrityksissä: kehittyneet tuotantomenetelmät ja teknologia, tuotteiden korkea laatu, vahva työllistäjän rooli, yrittäjävetoisuus ja sen mukanaan tuomat riskit.

Olettaa sopiikin, että keskustan valtaan tulon myötä perheyritysten asemaa ja roolia Suomen nostamisesta suosta tullaan lisäämään. Ellen ole ihan väärässä vetäjäksi nousee tuttu nimi, Matti Vanhanen.

Perheyritykseksi lasketaan yritys, jossa yli 50 prosenttia äänivallasta kuuluu perheen edustajille, joista vähintään yksi on mukana yrityksen toiminnassa.

Tunnettuja perheyrityksiä ovat Kone, Cargotec, Kemira, Ahlstrom, Fazer ja Paulig, Niiden juuret ovat yhden perheen oivalluksessa, josta ne ovat varttuneet pörssiyhtiöksi ja maamme johtaviksi yrityksiksi.

Toinen saksalaisoppi, jota pitäisi Suomessakin laajemmin harjoittaa, on mestari- ja kisällijärjestelmä. Se on opettanut saksalaiset työtekoon ja arvostamaan sitä. Siinä mestari on kädestä pitäen siirtänyt opit ja osaamisen nuoremmalleen kisällille. Valitettavasti meillä tämä oppisopimusmallina tunnettu koulutusmenetelmä ei missään vaiheessa ole saavuttanut samoja mittasuhteita kuin Saksassa.

Myös tutkimukseen, koulutukseen ja markkinointiin sopii hakea mallia Saksasta, vaikka pidämmekin itseämme koulutusasioissa maailman parhaana. Se minkä saksalainen insinööri keksii ja kehittää ei jää nurkkiin homehtumaan.

Saksalaisten markkinointitaito takaa sen. Saksalaiset ovat strategisen markkinoinnin mestareita, Arto Lahti toteaa.

Paavo Kajander
Pori

> Myös tutkimukseen, koulutukseen ja markkinointiin sopii hakea mallia Saksasta.

Valtiosalaisuusko?

Olen yrittänyt koko kevättalven kysyä erilaisissa viljelijöiden kokouksissa tärkeää asiaa, johon kukaan ei ole pystynyt vastaamaan.

Siis: Mitkä tahot ja millaisin perustein ovat olleet laatimassa uusinta tukihakuopasta? Ketkä henkilöt ovat tekstin tarkastaneet ja siitä vastaavat?

Tästä piskuisena esimerkkinä kielellinenkin kummajainen, suora lainaus: ”..esitäytön herjasta huolimatta peruslohkoille pystyy lisätä ja piirtää kasvulohkoja.”

Kotieläintilojen kyttääminen on byrokratiaa parhaimmillaan. Esimerkiksi kuolleen vasikan sielunelämän selvitys päihittää ihmistaimen elonkierron seuraamisen!

Onko tilanne sama kuin nitraattidirektiiviä aikoinaan rustattaessa, jolloin todellisia asiantuntijoita ei lainkaan kuunneltu? Onko kyse taas uudesta jokamiehenoikeudesta?

Suomalaisella maataloustuottajalla on oikeus tietää, minkälaisella ammattitaidolla hänen elinkeinoaan ohjaillaan. Tiedot julkisuuteen tähän lehteen.

Uusin turha ja merkityksetön pilkunviilaus on tuorein pinta-alan mittaustapa, jossa otetaan huomioon maapallon ”kaarevuus”. Tulokseen päästään lukion matematiikalla, ja ilmaiseksi.

Anna-Kaarina Jaakkola (o.s. Winqvist)
viljelijä eteläisestä Hämeestä

Sote

Kokoomuksen ”raha seuraa potilasta”: maakuntien verot, kuntien valtionosuudet ja palvelut vastoin PL 19 §:ää suurkaupunkien asukkaille ja bisnes-sotelle.
Ei nimimerkkiä

Kirja

Väärät profeetat vauhdissa (MT 4.5.). On ikävää myynnin edistämistä ja elinkeinomme halventamista muka lastenkirjasilla.
Viljelijä

Ministeri

Pätevin henkilö maatalousministeriksi on Esko Kiviranta. On agrologi, MMM, varatuomari ja viljelijä. **Ei nimimerkkiä**

Miksi keskusta tarraa maataloussalkkuun? Orpo sitoisi kokoomuksenkin maatalouden taakse. Politiikka on tahtolaji. Ministerin ei tarvitse osata lypsää. **Ei nimimerkkiä**

Kiitos ministereille Koskinen ja Orpo. Kohtelitte myös AB-aluetta oikeudenmukaisesti. Keskusta ei ole toiminut näin koskaan. **Tasapuolisuutta**

Solut

Soluongelman hoito s-testillä ja erottelulla ei hoida syytä. Pahin kroonikko pois ja lievemmät hoitoon. Meijerin neuvojalta saa ohjeet syiden etsimiseen.
Ei nimimerkkiä

Mela

Melan näkemys vammoista, sairauksista ja hoidosta on erilainen kuin hoitavan lääkärin. Onko pelko, että vanhuuseläkkeelle liian hyväkuntoisena?
Tervaskanto

Tukiuudistus

Ensin nimi alle. Sitten vahvempi osapuoli laatii sopimustekstin. Muualla olisi petos, meillä tukiuudistus. **Ei nimimerkkiä**

Pinta-alat

Älkää hyväksykö digitoinnilla pienenettyä pinta-alaa, käyttäkää entisiä. Jo vain joutavat käymään paikanpäällä mittaamassa. **Työtä tarkastajille**

Tukihaku

Viikko hakuaikaa jäljellä ja Mavi ilmoittaa ympäristötukiehtojen muuttuvan ekologisen alan vaatimusten ulkopuolelle jääville. Olisihan sen toki voinut ilmoittaa vasta kesälläkin.
Ei nimimerkkiä

Säännöt ja byrokratia ovat tehneet viljelijän töistä ilotonta pakkopullaa. **Vapauden kaipuu**

Työaika

Sata tuntia lisää työtunteja vuodessa on alle puoli tuntia päivää kohden. Jos tällä saataisiin kilpailukykyä parannettua edes vähän, olisi se kansalaisten panos parempaan. **Ei nimimerkkiä**

Vastuuta

Muut ajattelevat koko Suomen etua, mutta demarit vain itseään. **Fakta homma**

VIIKON KYSYMYS

Meneillään on tukihaku ja osalla kansalaisia myös veroilmoituksen teko

Teetkö ne sähköisesti?

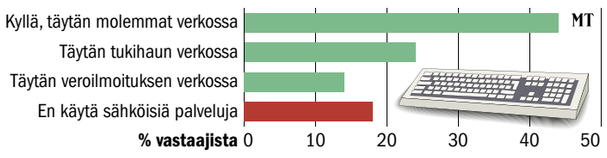

Verot ja tukihaku hoituvat verkossa

Viikon kysymyksen aiheena oli tällä kertaa sähköinen asiointi. Vastaajista 44 prosenttia ilmoitti täyttävänsä sekä tukihakemukset että veroilmoituksen verkossa.

Hieman alle joka viides vastaaja ilmoitti, ettei käytä sähköisiä palveluja.

”Tein kummatkin sähköisesti ja hyvin meni, Vipu-kartan kanssa oli kyllä vähän alkuvaikeuksia”, kommentoi **Keijo Komu**.

”Se on koko Suomen maatalous vedetty vipuun”, toteaa **Mikko Turkki**.

Ritu Salosen mielestä tukien hakeminen on tehty vaikeaksi. Ohjeet kumoavat toisiaan, ja pääasia unohtuu.

”Eikö se työ ole pääasia, siis ruuan tuottaminen. Eikä yrittää ymmärtää mitä ja miksi.”

Osa vastaajista ei käytä sähköistä tukihakua, koska ei hae tukia.

Ulla-Marja Asikainen kertoo: ”Päätettiin juuri viikonloppuna isännän kanssa, että nyt ei haeta mitään tukia, se on nyt tässä. Pitänee myydä tukioikeudet, niin ne siellä ’muatalloustoimistossa’ yllyttivät. Niin, että voimia kaikille jotka teette hakemuksia. Meillä suunnitellaan mitä puuntaimia mihinkin lohkoon pistetään ja millä aikataululla.”

Facebookissa esitimme hieman johdattelevan jatkokysymyksen: Onko esimerkiksi laajakaistayhteys liian heikko palvelun käyttämiseen?

”Mikä laajakaista?” kysyy **Heidi Lehtiniemi-Eerola**. ”Täältä ajaa n. 30 minuuttia Tampereen keskustaan, mutta ainoa yhteys on mokkula, jonka yhteys on, mikä on.”

Kelpaako kaupan merkki?

Nyt MT kysyy, miten suhtaudut tuotemerkkeihin ruokaostoksilla. Takaako tunnettu merkki laadun, vai onko kaupan merkki yhtä hyvä? Vastaa osoitteessa www.maaseuduntulevaisuus.fi, kommentoi Facebookissa!

HENRIK SCHÄFER

Lukijalta-osasto

■ Lukijalta-kirjoitukset voi toimittaa Maaseudun Tulevaisuuden toimitukseen postitse, sähköpostitse, faksilla tai tekstiviestillä.

■ Toimituksen osoite on Maaseudun Tulevaisuus, PL 440, 00101 Helsinki.
■ Faksinumero toimitukseen on (09) 694 3717.
Kuoreen tai faksiin merkintä ”Lukijalta”.
■ Sähköpostitse kirjeet lähetetään osoitteeseen *lukijalta@maaseuduntulevaisuus.fi.*